

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 301/2026
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Тешића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 316/24 од 26.11.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-10/26 од 23.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Тешића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 316/24 од 26.11.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-10/26 од 23.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 316/24 од 26.11.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна затвора према окривљеној неће извршити, уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности не изврши ново кривично дело. Према окривљеној изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, од дана правноснажности пресуде. Оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1-10/26 од 23.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене и пресуда Основног суда у Ужицу К 316/24 од 26.11.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвоката Иван Тешић, због „повреде закона“, са

предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе и одреди да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости не прецизира повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном и браниоцу прописану одредбом члана 485. став 4. ЗКП, већ наводи да из доказа изведених у току поступка није на несумњив начин утврђено постојање кривице као субјективног елемента кривичног дела. Наиме, према наводима браниоца до контакта је дошло након што је окривљена прошла пешака, па самим тим не може да постоји њена кривица за контакт остварен након што је предњим делом возила прошла поред оштећеног и осталих пешака. Такође, изведеним доказима није на поуздан начин утврђено како је дошло до незгоде имајући у виду да су изјаве сведока недоречене, непотпуне и међусобно различите, из ког разлога је тражено да се вештак допунски изјасни о узроку саобраћајне незгоде, јер се изјаснио само на основу онога што је рекао оштећени, а он је мењао свој исказ. Надаље, бранилац закључује да када се непрописно кретање свих пешака доведе у везу са непрописним кретањем самог оштећеног, али и са тиме што није на поуздан начин утврђено како се оштећени кретао и шта је урадио, долази се до закључка да су оштећени и остали пешаци проузроковали предметну незгоду, па самим тим не постоји одговорност окривљене.

Изнети наводи браниоца окривљене, по налажењу овога суда, представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама.

Бранилац окривљене у захтеву наводи и да је изрека пресуде нејасна, као и да је погрешан закључак суда да небезбедно кретање пешака представља допринос

наступању саобраћајне незгоде, на који начин се суштински указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљене нижестепене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа дате од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Стога је Врховни суд, са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Тешића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић